

ærede Medlemmer en stor Del Vanskeligheder — det har den for Resten ogsaa beredt mig —, men jeg tvivler ikke paa, at naar man først bliver bekendt med den, og den saa kommer ind i vore Hoveder, saaledes at vi vide, at hvad der f. Eks. staar i § 16, er ikke det samme som i gamle Dage, saa vil man paaskønne den store Overskuelighed og den virkelig praktiske Maade, hvorpaa det hele er opstillet, og man vil paaskønne den Lettelse, det betyder for Arbejdet.

Jeg skal — uden i øvrigt at indlade mig paa Formene, som der har været en Del Tale om — bemærke, at den Afskrivningssum, som findes paa forskellige, om jeg saa maa sige, Erhvervsregnskaber, altsaa f. Eks. paa Statsbanernes Budget, hvor den, som de Herrer huske, er 1 pCt., selvfølgelig er 1 pCt. af den til enhver Tid i Statsbanerne staaende Kapital, altsaa 1 pCt. aarlig, men ikke 1 pCt. af Anlægs-kapitalen een Gang for alle. Der kommer jo stadig nye Anskaffelser til. Derfor bliver denne Afskrivningssum varierende. Om det er rigtigt, at det er 1 pCt., eller om det skal være noget mere eller noget mindre, er Kommissionen, som de Herrer ville se, selv i stor Tvivl om, men som et foreløbigt Udgangspunkt kan det maaske nok gaa an. Jeg maa maaske tillade mig at bemærke om denne ene Procent, at vi ingenlunde i Kommissionen have troet, at vi ville blive rigere, fordi vi afskrev 1 pCt., og heller ikke, at vi blev fattigere; det er selvfølgelig ikke andet end en Regnskabsopstilling, og i Realiteten er det ganske ligegyldigt, om vi afskrive 1 pCt. eller slet ikke afskrive noget. Vi blive ikke fattigere og ikke rigere for det, men det har den store Betydning, at man faar Lejlighed til, saa snart man ved, at Afskrivningsprocenten er rigtig, at se, hvad disse Institutioner virkelig indbringe. Det er f. Eks. meget tvivlsomt, hvad Jernbanerne virkelig indbringe. Jeg har set et Regnestykke, hvorefter de skulle udvise et Underskud af 12 Millioner aarlig, og andre Regnestykker, hvorefter de skulle indbringe adskillige Millioner aarlig. Dette Spørgsmaal, som for Rigsdagmænd og for Finansmænd, dem, der beskæftige sig med vore Finanser, har stor Interesse, vil kunne løses paa langt bedre og grundigere Maade, naar man har en fast Afskrivningsprocent.

Med Hensyn til de Besparelser, som Kommissionen har foreslaaet, maa jeg først bemærke, at Regeringen ikke fuldstændig har fulgt Kommissionens Indstil-

linger, og det har aldeles ikke undret mig. Jeg maa tilstaa, at det snarere har undret mig, at Kommissionens Forslag ere fulgte saa meget, som de ere. Sagen er for det første den, at der gør sig Hensyn gældende fra Regeringens Side, som Kommissionen dels ikke kendte, dels ikke kunde beskæftige sig med. Saadanne Hensyn have paa mange Steder paavirket de Forslag, der fra Regeringens Side ere forelagte. Skulde jeg sige, hvad der har skuffet mig noget, er det Forslagene paa de militære Budgetter. Det forekommer mig, at Ministeriet her har været overordentlig knapt i Retning af at følge Sparekommissionens Indstilling, og det har skuffet mig saa meget mere, som det forekommer mig, at Kommissionens Medlemmer eller nogle af dem paa dette Omraade fortjene meget stor Ros. Det er noget, som tyder paa stor Selybeherskelse hos de forskellige Medlemmer, som vitterlig ere Modstandere af de nuværende Militærudgifter og kunne ønske dem stærkt nedsatte, at de ikke have ledsaget Kommissionens Indstillinger med Indstilling om at spare 1 Million der, 5 Millioner her og 6 Millioner der, men saadant findes der intet om. Der findes kun et almindeligt Forbehold, som egentlig følger af sig selv. Jeg mener derfor, at dette store Maadehold fortjente Anerkendelse, særlig i Betragtning af, at vi havde meget militærvenlige Mænd i Kommissionen, f. Eks. vor afdøde Kollega og, jeg kan sige, næsten alles Ven her, Halsted. Det var en Mand, der ikke blot var militærvenlig, men som heller ikke stak sin Mening under Stolen, men samtlige de militære Indstillinger, som vi have gjort i Kommissionen, ere fuldstændig billigede af Kaptajn Halsted. Nogle af dem har han ganske vist fra Begyndelsen haft lidt imod, men efterhaanden som vi have drøftet Sagen, har han kunnet slutte sig fuldstændig dertil uden at tage mindste Forbehold. Vi have altsaa, synes jeg, været meget moderate i Henseende til, hvad vi have foreslaaet, det er ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, og jeg tror at turde sige, at Beløbet paa de Poster, vi have paapeget, paa ingen Punkter gribe ind i, hvad man kalder Militærplanen. Det er alt sammen Yderpunkter og Ting, som, naar der skal spares, vistnok godt kunde undværes i hvert Fald foreløbig.

Jeg vil særlig bemærke, at et af de Punkter, der ikke er taget Hensyn til — men man kan jo ikke vide, om det kommer —, er Forslaget om at afskaffe Bornholms Væbning. Det er blevet mig sagt, at det